Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. свять) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація хôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѝ.

Рекламаціи неопечатанѝ вôльнѝ ôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:

на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к
на пôвъ року . 1 зр. 20 к
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:

на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к
на пôвъ року 2 зр. 70 к
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 134. | Нинѣ: гр. к. Тихона еп. рим. к. Льва II | Завтра: Ман., Сав. Петр. и П. | Второкъ 16 (28) червня 1892. | Всхôдъ сонця 4 г. 3 м.; захôдъ 8 г. 2 м. Баром. 767 терм. + 25·4° + 8·6°. | Рôкъ II.

Бісмаркъ розговоривъ ся.

Кн. Бісмаркъ выѣхавши за границю своеи вôтчины давъ собѣ волю и розговоривъ ся трохи бôльше, якъ бы то бувъ мôгъ зробити въ своѣмъ краю, а може зробивъ то умысно знаючи, що то уколе когось въ Берлинѣ може ще бôльше, якъ бы вôнъ то само сказавъ и въ Нѣмеччинѣ. Ото оденъ зъ редакторôвъ N. fr. Presse мавъ розмову зъ кн. Бісмаркомъ и сей розповѣвъ ему деякѝ цѣкавѝ рѣчи. Не будемо тутъ повтаряти всѣхъ славословій, якѝ пôдносить N. fr. Presse въ честь бувшого „зелѣзного“ канцлера, а занотуемо лишь самѝ найважнѣйшѝ справы зъ сего розговору.

Кн. Бісмаркъ высказавъ насамперёдъ радôсть зъ того принятя, яке стрѣтило его у Вѣдни а вôдтакъ пояснивъ свои вôдносины до ґазеты Hamb. Nachrichten и сказавъ: „Я не маю нѣчого противъ Австріѣ. Годѣ на мôй рахунокъ писати все те, що напишуть Hamburger Nachrichten. Ся ґазета мала вôдвагу въ тôмъ часѣ, коли весь свѣтъ вôдцуравъ ся мене, вступатись за мною и прилучитись до мене. Сежь було бы невдячно, коли бы я сего не узнавъ. Але писати до ґазетъ або ихъ редаґувати, на се не маю нѣ часу, нѣ охоты при моѣмъ пôзнôмъ вѣцѣ. Я принимаю часомъ одного зъ панôвъ зъ Гамбурґа, котрый побалакае зô мною про політику и на тôмъ конець. Мôй поглядъ бувъ такій, що я уважавъ договоръ торговельный зъ Австріею противнымъ нашимъ рôльничимъ интересамъ. Се вôдносить ся ще въ бôльшôй мѣрѣ до договору зъ Швайцаріею, котрый и для Австріѣ неконче хосенный, та крôмъ того до договору италіяньского, для котрого наша управа винограду мусить потерпѣти великѝ жертвы. При австрійскôмъ договорѣ я протививъ ся концесіямъ що до деякихъ продуктôвъ промыслу. Але не можу робити закиду нашимъ мужамъ державнымъ, що они зручно старали ся выхôснувати немôчь и хибы нашихъ заступникôвъ. Я надто довго занимавъ ся політикою, щобы не оправдати сего. Я сказавъ выразно ґр. Кальнокому, що уважаю се цѣлкомъ природнымъ, коли Австрія выхôснове въ свою користь немôчь и хибы нашихъ представителѣвъ, и я бы инакше не робивъ. А коли я стававъ въ оборонѣ нашого становища, то ще годѣ зъ того заключати, щобы я бувъ успособленый противъ Австріѣ. Сей результатъ наступивъ задля того, що у насъ выступили на передъ люде, котрыхъ я перше державъ по заду, але вже се все мусѣло наступити и змѣнити ся“.

Про стремленя нѣмецкои політики и вôдносины Нѣмеччины до Россіѣ говоривъ кн. Бісмаркъ такъ:

„Мôй поглядъ бувъ такій, що мы по 1873 р. досягли всего, чого потребували до самостôйности и приличного истнованя народного. Нѣмеччина не може змагати до побôльшеня свого простору въ нѣякôмъ напрямѣ, чи то до францускои, голяндскои, бельґійскои або россійскои границѣ. Бо чого намъ властиво бажати? Мы ситѝ, а станъ Нѣмеччины нагадуе менѣ на одинъ афоризмъ ґр. Андрашого, котрый сказавъ: „Корабель Угорщины вже такъ повный, що дочинити одинъ фунтъ, чи смѣтя чи золота, значило бы его затопити“. Мы маемо и безъ того досыть не-нѣмецкихъ елементôвъ, а вôйна се не дрôбниця. А що варта вôйна безъ цѣли и котра, хочь бы Господь давъ намъ успѣхъ, не принесла бы нѣякого хôсна? Чи маемо предприняти розбишацкій походъ до Россіѣ, щобы нагарбати тамъ золота? Мабуть се було бы тяжко. Або чи Россія мае зробити таке саме въ Нѣмеччинѣ? Россія рôвножь не може бажати побôльшеня свого простору нашимъ коштомъ, бо и такъ не легко прийде до ладу зъ Нѣмцями въ балтійскихъ провінціяхъ. Длятого я гадавъ, заключивши союзъ зъ Австріею, що будемо могли пôдпирати успѣшнѣйше австрійску політику а не втратимо звязи зъ Россіею, и будемо могли остати въ зносинахъ зъ россійскою політикою. Се въ интересѣ австрійскôмъ, бо чого хоче Австрія? Австрія хоче мира, и гадаю, що Австріи вже досыть „Босанцѣвъ“. Сей станъ вже змѣнивъ ся вôдъ часу мого уступленя, бо не маемо вплыву на россійску політику, бо мы вже не въ такôмъ положеню, щобы дораджувати Россіи. Бо яка робота мужа державного? Вôнъ мусить добачити небезпечнôсть вôйны и вôдъ того хоронити. Теперь же не стало особистого довѣрія, не стало особистого вплыву на царя. Я мавъ задля довѣрія, яке менѣ припало въ участи, вплывъ на россійского амбасадора въ Берлинѣ. Въ моѣй послѣдной розмовѣ зъ царемъ передъ моею димісіею, сказавъ вôнъ менѣ, выслухавши моихъ політичныхъ поглядôвъ: „Такъ, я вѣрю вамъ и маю до васъ довѣріе, але чи вы певнѝ, що лишитесь при своимъ урядѣ?“ Я поглянувъ зачудованый на царя и сказавъ: „Але я сего цѣлкомъ певный, що буду до кôнця житя міністромъ“; бо я не догадувавъ ся, що наступить змѣна, а тымъ часомъ царь, якъ видко зъ пытаня, бувъ вже повѣдомленый про се, що мае на-

По сирійскôй пустыни.

Образокъ зъ подорожи — Льва Бреннера.

— Може маете охоту поступити до Пальміры? [1]) спытавъ мене властитель готелю „Дімітрі“ въ Дамаску — ввѣчливый Арабъ именемъ Бесані — пôдчасъ коли я сидѣвъ на даху [2]) готелю и попивавъ мою мокку [3]) а при тôмъ и розглядавъ ся по чудеснôй околици мѣста.

— Охота була бы, та за мало грошей — вôдповѣвъ я — щобы за однѝ руины заплатити 180 франкôвъ!

— Дôстанете й дешевше, навѣть за 100 франкôвъ, одного верблюда до Пальміры й назадъ — сказавъ на то Бесані.

— Але 80 франкôвъ треба буде заплатити за ескорту.

— Не потреба, коли схочете ѣхати зъ купцемъ, що выбирае ся завтра до Пальміры.

— Для мене ще й сто франкôвъ за богато, вôдповѣвъ я, а до того ще й страта часу!

— Басулеви — такъ, бачите, на имя тому купцеви — дуже пильно и для того хоче вôнъ за пять днѣвъ назадъ вернути.

— Тажь то рѣчь не можлива! Пôсля моеи карты треба туды ѣхати 225 кільометрôвъ; хибажь верблюдъ зможе на день зробити 112 кільометрôвъ?

Я лишь тôлько знаю, що Басулъ мае найлѣпшѝ и найжвавѣйшѝ верблюды, — знаменитѝ делулы [4]) зъ Неджу [5]) — а менѣ видить ся, що они годнѝ ще тôлько на день зробити, хочь до Пальміры рахують звычайно конемъ 4 до 5 днѣвъ, а верблюдомъ 3 до 4. Впрочôмъ Басулъ бувъ бы дуже радъ зъ того, колибъ вы до него прилучили ся, бо бувъ бы черезъ то ще безпечнѣйшій. Вôнъ бы вôдступивъ вамъ одного делула й безплатно.

Коли такъ, то я такъ охотно на то згоджу ся! вôдповѣвъ я урадованый. Познакомѣть же мене заразъ зъ своимъ приятелемъ!

* * *

Басулъ бувъ собѣ лепскій Арабъ, що выглядавъ зовсѣмъ на чоловѣка цивілізованого по европейски; вôнъ, видко, знавъ ся добре зъ Бені-Сабали, [6]) бо не хотѣвъ брати ескорты, безъ котрои звычайно годѣ обôйти ся. Правда, що зъ нимъ ишло ще трохъ слугъ, а мы всѣ пять подорожнѝ були такъ знаменито узброенѝ, що не дались бы були и въ десятеро сильнѣйшимъ бедуінамъ [7])

На другій день раненько, закимъ ще стало свитати, по нашому о 2 годинѣ, коли ще зорѣ и мѣсяць свѣтили ясно на небѣ, сѣвъ я на свого делула, що мавъ на собѣ знамените сѣдло арабске. Оно складало ся зъ деревлянои пôдставки зъ двома круглыми кульбаками и спочивало верблюдови на его горбѣ. Сидѣне було зроблене зъ двохъ добрыхъ подушокъ, зъ котрыхъ одна лежала на пôдставцѣ а друга передъ передною кульбакою; я сидѣвъ на нѣмъ по дамски, значить ся, заложивъ одну ногу за передну кульбаку а другу оперъ кôстками на пôдбите тамтои. Коли утомивъ ся, то перемѣнювавъ ноги. Запяткомъ вôдъ чобота пôдганявъ я верблюда.

На сѣдло выдобувъ ся я щасливо безъ нѣякои пригоды, бо въ Египтѣ научила мене розуму одна смѣшна пригода. Оденъ Анґлієць вдурѣвъ, чи що, та забагъ ѣхати зъ своею родиною на верблюдахъ зъ Каіра до Єрусалима — дорогу, котру я вôдбувъ пять разôвъ скорше, десять разôвъ дешевше а сто разôвъ выгôднѣйше зелѣзницею, пароходомъ и возомъ. Я бувъ тогды мѣжь тыми людьми, що диви-

---

[1]) Пальміра було мѣсто, заложене Саламономъ на оазѣ въ сирійскôй пустыни. Тутъ панувала королева Зеновія, славна зъ своеи красы и розуму, котру римскій цѣсарь Авреліянъ зловивъ и привѣвъ до Риму збуривши Пальміру. Руины сего мѣста называють ся теперь Тедмуръ.

[2]) Домы въ теплыхъ краяхъ мають плоскѝ дахи и на нихъ можна сидѣти.

[3]) Такъ называе ся кава вôдъ мѣста Мокки въ Арабіи.

[4]) Делулъ значить „податливый“ „жвавый“.

[5]) Край въ самôй серединѣ Арабіѣ.

[6]) Племя арабске межи Дамаскомъ а Пальмірою.

[7]) Бедуінами называють ся Арабы, що проживають въ пустыни и жиють зъ розбишацтва.

ступити. Сего особистого авторітету и довѣрія не дôстає доси мому наслѣдникови. И тымъ то, що нема такого чинника, котрый змôгъ бы мати вплывъ на россійску політику, поясняє ся змѣна, котра наступила вôдъ часу моєи димісіѣ въ політичнôй ситуаціи Европы".

Сю змѣну уважає кн. Бісмаркъ за погôршенє ситуаціѣ, бо сказавъ: „Дрôтъ прорваный, що лучивъ насъ зъ Россією. Уважаю головною цѣлею політики удержанє мира. А зъ вôдки се взяти, коли бы мы по щасливôй вôйнѣ зъ Россією мали двохъ сусѣдôвъ, котрѣ все грозили бы намъ реванжомъ. Одевъ зъ заходу и другій зô всходу? Вôйна зъ Францією мабуть неминуча. Розходить ся все лишь о то, щобы тамъ найшовъ ся чоловѣкъ, котрый бы всыпавъ порошокъ до воды — тутъ вказавъ князь на склянку — а она зашумѣла бы. Се квестія, котрои мы мабуть не выминемо зъ часомъ. Инакша справа зъ Россією. Нѣмеччина не має нѣякого интересу вести вôйну зъ Россією и на вôдворотъ. Мѣжь нами нема нѣякои рôзницѣ интересôвъ. Мы не маємо нѣчого взаимно нѣ жадати нѣ зыскати. Рôвножь и Австрія готова до мира, и якъ разъ могли бы мы були помагати Австріи, коли бы не бувъ прорваный дрôтъ, що лучивъ насъ зъ Россією. Положенє погôршило ся въ першôмъ рядѣ задля ослабленя вплыву нѣмецкого на россійску політику. Нѣмецкій амбасадоръ въ Петербурзѣ має теперь менше вплыву анѣжь передъ тымъ. До того приходять ще инши обставины, именно змѣна въ політицѣ Прусъ супротивъ Поляковъ. Політика супротивъ Поляковъ въ Познанщинѣ ослабила довѣріє, яке наше правительство мало перше въ Россіи, и зменшила рôвножь нашъ вплывъ".

На конець сказавъ кн. Бісмаркъ, що не явивъ ся въ парляментѣ сего року не длятого, мовь бы не здужавъ, але тому, що мусѣвъ бы отверто выступити противъ теперѣшного правительства. Не закинувъ однакожь гадки явити ся въ парляментѣ — се зависить вôдъ обставинъ. Розмову свою закôнчивъ кн. Бісмаркъ тымъ, що сказавъ, що такому старому політикови якъ вôнъ, годѣ заборонити критикувати станъ своєи вôтчины.

Westd. Allg. Ztg подає знову розмову зъ кн. Бісмаркомъ, въ котрôй вôнъ обясняє обставины середъ якихъ ґр. Капріві ставъ канцлеромъ нѣмецкои державы. Кн. Бісмаркъ сказавъ: „Въ часѣ, коли я не мôгъ навѣть подумати, що цѣсарь хоче мене позбути ся, говоривъ я разъ о можливости, що можна бы разъ для пробы вôддѣлити урядъ канцлера державного вôдъ президіѣ прускохо кабінету. Тогды сказавъ я цѣсареви, що я радивъ бы єму зробити президентомъ прускохо кабінету якого острого ґенерала. Я то зробивъ длятого, бо я бувъ того погляду, що можуть настати обставины, коли тогдѣшныхъ тромъ найважнѣйшимъ прускимъ міністерствамъ не ставало острыхъ людей: шефъ поліціѣ бувъ невдалый и непевный. Я лишь примѣромъ нагадавъ ґен. Капрівіого, бо случайно вôнъ прийшовъ менѣ на гадку; але я непредкладавъ єго особу, лишь єго степень ґенерала и єго острôсть; що до сеи послѣднои, то я таки здорово ошибнувъ ся. Коли я прочитавъ єго першу бесѣду яко президента міністрôвъ и канцлера въ парляментѣ, въ котрôй вôнъ широко розводивъ ся надъ тымъ, чого нѣхто не оспорювавъ, то я вже змѣркувавъ, що ошибнувъ ся. Якъ менѣ пôзнѣйше говорили, то цѣсарь вже тогды казавъ покликати до себе Капрівіого зъ Гановеру и переговорювавъ зъ нимъ безъ моєи вѣдомости. Коли Віндгорстъ справдѣ сказавъ, що Капріві стане моимъ наслѣдникомъ, або що вôнъ вже давно до того бувъ призначеный, то вôнъ „оравъ цѣсарскимъ телятемъ, а не моимъ" (довѣдавъ ся вôдъ цѣсаря, а не вôдъ Бісмарка). Я нѣкому не згадувавъ про Капрівіого лишь цѣсареви, а дотычный розговôръ зъ цѣсаремъ бувъ безъ свѣдкôвъ. Впрочôмъ довго ще передъ тымъ, закимъ цѣсарь мене просто завôзвавъ, щобы я подавъ ся до дімісіѣ. державъ мене здалека вôдъ Берлина и вôдъ живои участи въ справахъ, нѣбы то длятого, що хотѣвъ шанувати моє здоровлє. Коли мене неразъ довго не було въ Берлинѣ, то я того анѣ не потребувавъ анѣ не хотѣвъ".

Рада державна.

Пôсля Sonn- u. Montags-Ztg. закôнчить комісія валютова свои роботы вже сего четверга. Хто буде референтомъ въ повнôй палатѣ, не знати. Кажуть, що пос. Щепановскій не хоче приняти сего мандату.

Въ Колѣ польскôмъ вôдбувала ся, вчера нарада надъ справою предложень валютовыхъ и надъ поступованємъ польскихъ послôвъ въ комісіи валютовôй. Передъ тымъ ще ухвалило Коло на внесенє пос. Быка пôдперати петицію мѣста Золочева въ справѣ престаціи для тамошнои ґімназіѣ. Опôсля представивъ пос. Щепановскій ситуацію въ комісіи валютовôй и заявивъ, що вôнъ вже передъ рокомъ промавлявъ за конечностію управильненя валюты якъ въ Колѣ такъ и передъ выборцями у Львовѣ. Колижь Коло уважає єго поступованє за невôдповѣдне, то вôнъ готовъ зложити мандатъ до комісіѣ. — Пос. Генцель доказувавъ що справу управильненя валюты треба холодно трактувати, не ставити предложенямъ перешкоды, але вôнъ противный тому, щобы Полякъ обнимавъ рефератъ. Остаточно показало ся зъ дискусіѣ, що девять десятыхъ частей Кола готови голосувати за предложенями валютовыми.

Перегляд політичный.

Є. Вел. Цѣсарь прибувъ вчера середъ звуку дзвонôвъ и выстрѣлôвъ пушокъ до Берна на Моравѣ, де Єго мешканцѣ мѣста и околицѣ повитали зъ великимъ ентузіязмомъ. На привѣтну промову бурмѣстра, вôдповѣвъ Є. Вел. Цѣсарь: Зъ радостію вступаю знову по довшôмъ часѣ до мого вѣрного Берна, за котрого розвоємъ слѣджу зъ живою радостію. Зъ вдоволенємъ приймаю ваши заявленя вѣрности для Мене и Мого дому и складаю вамъ за то мою щиру подяку. — Цѣле мѣсто святочно украшене. На дворѣ цѣсарскôмъ явили ся депутаціи шляхты и духовеньства пôдъ проводомъ архіеп. Бавера, маршалокъ краю, бурмістръ и други достойники.

Урядово потверджують, що въ Россіи появилась холера занесена зъ Персіѣ. Зъ Петербурга доносять, що противъ холерѣ заряджено енерґічни средства охоронни въ ґуберніяхъ астраханьскôй, саратôвскôй, таврицкôй, въ округѣ Уральскôмъ, на Кавказѣ и въ пристаняхъ Чорного моря. До сеи поры занедужало въ Баку 164 людей, а зъ тихъ 70 померло.

Новинки.

Львôвъ дня 27 червня.

— **Громадѣ Пôдмихайлôвцѣ**, въ повѣтѣ рогатиньскôмъ, удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь 50 зр. запомоги на докôнченє внутрѣшного урядженя школы; громадѣ **Пере-**

ли ся якъ анґлійска родина выбирала ся въ дорогу.

Насампередъ лѣзли дѣти на своихъ верблюдôвъ: чотирнацятьлѣтный хлопець и сѣмнацятьлѣтна панночка. Хлопець якъ кинувъ ся на верблюда, такъ и заразъ злетѣвъ другимъ бокомъ зъ горба на землю, а зъ дѣвчиною стала ся ще прикрѣйша пригода. Верблюдъ, бачите, пôднѣсъ ся зъ землѣ якъ разъ въ тôй хвили, коли бѣлява и нѣчого собѣ панна приклякнула була одною ногою на сѣдло. Она того налякала ся, посунулась и зачепила ся колѣномъ за кульбаку. А що рôвночасно пустила ся руками обохъ кульбакъ (ихъ треба добре держати ся, коли лѣзе на сѣдло, а тымчасомъ треба вклякнути ся одною ногою на подушку на сѣдлѣ а другу закинути поза задну кульбаку и такъ сѣсти на сѣдлѣ), то и повисла у воздусѣ головою въ долину. Тожь то зъ бѣднои дѣвчины люде тогды насмѣялись! Батько, що повиненъ бувъ перший прийти дѣвчинѣ на помôчь, не мавъ часу, бо якъ разъ злетѣвъ бувъ, зовсѣмъ такъ якъ належить ся, верблюдови почерезъ голову та полетѣвъ въ пѣсокъ зъ такою силою, що лишь розложивъ руки й ноги. Коли, бачите, сидить ся вже въ сѣдлѣ, а верблюдъ встає насампередъ задными ногами, то вôнъ такъ пôдкине, що можна перелетѣти єму почерезъ голову, коли не памятає ся на то и не держить ся добре кульбакъ, а рôвночасно не подасть ся добре взадъ. Анґлієць не зробивъ того и мусѣвъ тяжко вôдпокутувати за то, що єму забагло ся инакше ѣздити, якъ други люде.

Маючи то на тямцѣ, наказавъ я одному слузѣ не взяти ноги зъ передъ верблюда, доки ажь єму того не скажу, и такъ вылѣзъ я и сѣвъ безъ всякои пригоды. Сама ѣзда доки ѣхало ся крокомъ, далеко приємнѣйша, якъ на кони, але коли мы пустились тропомъ, то менѣ зробилось такъ недобре, що треба було спочити. Пôзнѣйше привыкъ я бувъ вже й до тропу.

Кождый изъ слугъ мавъ по за собою по одному верблюдѣ на мотузѣ: оденъ нѣсъ мѣхи зъ водою, другій шатра а третій харчь.

Зъ разу ѣхали мы крокомъ ажь до Бабъ-Тума по лихôй дорозѣ шутрованôй помѣжь глиняными мурами, ажь приѣхали до села Гарестатъ-ель-басалъ, де ще люде спали; але псы дали заразъ о насъ знати. О пôвъ до 4 год. переѣхали мы попри село Дума, а за годину стапули на краю пустинѣ, недалеко села Адра, що лежить ще на зеленôй земли. Зъ вôдси розходять ся дороги: одна иде просто до Баґдаду, а друга на лѣво до Пальміры. Насампередъ прийшлось намъ ѣхати долиною въ пустини, де зъ правого боку пôднимаєсь джебель (гора) Вустані а зъ лѣвого Абуль-Ата. Тутъ єсть кôлька ханôвъ (корчемъ), зъ котрыхъ найбôльшій называє ся „Ель-Асафіръ".

Була сема година, коли мы приѣхали до села Ель-Ктеифе, де єсть красный ханъ зъ тесового камѣня збудованый ще 1592 р. Тутъ мусѣли мы спочивати, бо менѣ зробило ся було недобре и послѣдный разъ налюбували ся свѣжою зеленею сеи оазы.[8]) Опôсля пустились мы на пôвнôчный всхôдъ и ѣхали цѣлый день пустынею мѣжь горами Вустані и Ель Рабі. Ся долина видѣла може колись лѣпши часы, бо тутъ видко останки старыхъ мурôвъ зъ малыми вежами, а дальше старый водовôдъ. Була то, видко, величезна будôвля, бо въ каналѣ, котрымъ плыла колись вода, можна було просто стояти, а що 15 метрôвъ були въ нѣмъ въ горѣ вôконця, котрыми можна сходами сходити въ долину.

О 10 год. спочивали мы знову въ надъ сподѣванє краснôмъ селѣ Джерудъ зъ трома мошеями стоячими середъ городôвъ. Недалеко вôдъ села на право тягне ся 8 кільометрôвъ довге солоне озеро. Въ сѣмъ селѣ давъ я Арабамъ покоштувати трохи чоколяды, котрою я покрѣплявъ ся. Треба було видѣти тыхъ бѣдныхъ людей якъ они дивували ся тому присмакови и якъ нимъ любували ся. Заразъ хотѣли у мене купувати и зносили всѣляки дорогоцѣнни рѣчи, але я не мôгъ єѣ продати, бо самъ потребувавъ, хочь можна було зробити добрый интересъ. О 11 год. поѣхали мы дальше, але вже за чверть години мусѣли спочивати задля великои спеки въ маленькôмъ сѣльци Отне, тымъ бôльше, що въ дальшôй дорозѣ ажь до Каріетенъ не було нѣгде воды. Тутъ розложили мы шатра коло жерела и спали цѣлый день сномъ праведныхъ, що трясли ся цѣлыхъ сѣмъ годинъ.

---

[8]) Зелене мѣсце середъ пустынѣ, де єсть вода и ростуть дерева и трава.

нôвка, въ тôмъ же повѣтѣ 50 зр. на справленє апаратôвъ церковныхъ; громадѣ **Копты**, въ повѣтѣ ясельскôмъ, 100 зр. запомоги на будову школы.

— **Именованя**. Є. Вел. Цѣсарь именувавъ радника суду краєвого, Адольфа Рыбакевича, радникомъ высшого суду краєвого въ Краковѣ.

— **Перенесеня**. Є. Ексц. П. Намѣстникъ перенѣсъ канцеліста поліціѣ львôвскои Стан. Порта до комісаріяту поліціѣ въ Перемышли.

— **Справы особисти**. Преосв. Еп. Куиловскій верзувъ дня 21 с. м. въ візитаціѣ канонічнои. — Членъ Выдѣлу краєвого п. Тадей Романовичь звидѣвъ дня 18 с. м. школу столярства и токарства въ Станіславовѣ; такожь люструвавъ гончарску школу въ Коломыи, а зъ вôдси поѣхавъ на испытъ до аґрономічнои школы въ Городенцѣ

— **Окружне вѣче народне** въ Станіславовѣ вôдбуде ся тамъ дня 4 липня (22 червня руского) т. є. въ понедѣлокъ по Рождествѣ св. Ивана Хрестителя въ слѣдуючою проґрамою: 1) О год. 8 рано богослуженє въ церквѣ катедральнôй; 2) о год. 9 отворенє вѣча въ салѣ театральнôй товариства им. Монюшка вступнымъ словомъ; 3) выбôръ головы вѣча, двохъ заступникôвъ и двохъ секретарѣвъ на часъ вѣча; 4) рефератъ въ цѣли поясненя народнои проґрамы; 5) рефератъ про теперѣшне політичне наше положенє и дотичнӣ нашӣ жаданя; 6) рефератъ посла п. Гурика; 7) рефератъ въ справахъ шкôльныхъ и про дотычнӣ жаданя нашӣ на поли шкôльництва; 8) рефератъ въ справахъ економічныхъ, а то о реформѣ податкôвъ и вôдносинахъ рôльничихъ; 9) рефератъ про ладъ у зворцевôй громадѣ; 10) рефератъ про потребу реформы на поли судôвництва; 11) внесеня и резолюціи вѣчевӣ. — Комітетъ скликуючій се вѣче, складаѥ ся зъ пп.: Дръ Мелітонъ Бучиньскій, пос. Іосифъ Гурикъ, Климъ Воляньскій, Илія Кокорудзъ, Дръ Юрій Конкольнякъ, Петро Геркоперець, Володимиръ Озаркевичь, Мих. Яцыкевичь, Олекса Когутякъ, Федôръ Дмитрашь, Лазарь Виннпчукъ, Гринъ Зубкевичь.

— **Основателѣ тов. „Руска Бібліотека въ Теребовли“** просять всѣхъ интересованыхъ на першій збôръ того товариства на день 29 с. м., въ середу о 5-ôй годинѣ до маґістрату въ Теребовли. Вкладка мѣсячна 50 кр.

— **Товариство для розвою и украшеня мѣста** завязуєсь у Львовѣ пôдъ проводомъ п. Льва Герцманека. Задачею сего товариства буде закладати новӣ плянтаціи и дбати про старӣ, ставити памятники заслуженымъ людемъ, заложити акваріюмъ, городъ зоольоґічный, ставити кіоски, павільоны и т. д. Дуже се красна рѣчь, але намъ видить ся, що добре бы було, щобы знайшовъ ся хтось, що занявъ бы ся, закимъ приступить ся до такихъ украшень, ставленємъ дуже потрѣбныхъ пôдъ взглядомъ саніґарнымъ певныхъ павільоникôвъ, котрыхъ доси на цѣлый Львôвъ було всего лишь два и то поганыхъ и не гарныхъ, бо суть лишь гнѣздами всѣлякихъ міязматôвъ. Одна така буда стоить на галицкôй торговици а друга пôдъ самымъ будынкомъ театральнымъ при площади Ґолуховского. Тыхъ, що стоять десь тамъ середъ деревъ въ мѣскôмъ городѣ або коло лѣтного театру, не числимо, бо зимою туды нѣхто не заходить, а лѣтомъ — ну, мѣжь корчами и безъ того не видко. Тымчасомъ по найбôльше оживленыхъ улицяхъ и площахъ особливо тамъ, де жиє велика маса жидôвъ, нехарнôсть и нечистота не то вже по заулкахъ але середъ улиць буваѥ страшенна. Закимъ отже приступить ся до украшеня мѣста, добре бы було подумати насамперъ надъ єго очищенємъ.

— **Нова торговиця у Львовѣ.** Якъ звѣстно, маѥ бути торговиця львôвска на площади Галицкôй перенесена до реальности Бєсядецкого саме пôдъ будынкомъ высшого суду краєвого, котру громада на ту цѣль закупила. Комісія выделеґована ще попередною радою громадскою заняла ся ревно выготовленємъ плянôвъ, пôсля котрыхъ маѥ бути уладжена ся торговиця. Доси зголошено чотири пляны, зъ котрыхъ особливо оденъ вôдзначаѥ ся хорошимъ выкôнченємъ. Уладженє буде велѣзне, доокола будуть мѣстити ся склепы а на серединѣ стане павільонъ. Цѣла площадь буде бетонована и выложена асфальтомъ, а два гідранты будуть доставляти воды для удержуваня чистоты. Пôсля проєкту комісіѣ торговиця ся маѥ бути вôдкрыта зъ днемъ 15 жовтня а найдальше першого падолиста. На пляцу галицкôмъ мають бути заведенӣ плянтаціи.

— **Старина**. Изъ Збаража доносять, що тамъ недавно при копаню кирницѣ у п. Ґарапіха вôдкрыли величезнӣ пôдземнӣ льохи, котрӣ мабуть стоять въ звязи зъ збараскимъ замкомъ. Оногды зновъ вôдкопано три людскӣ тѣла дуже добре удержанӣ; суть то люде величезного росту, мабуть Козаки зъ часôвъ Хмельницкого.

— **Пригоды на Прутѣ**. Передъ кôлькома днями керманичь Андѣй Боругаръ вѣзъ дарабою зъ Кутъ черезъ Черновцѣ до Румуніѣ свôй товаръ деревляный. На дарабѣ була и єго жѣнка та сынъ. Наразъ дараба вывернулась и всѣ троє впали въ воду та потонули. Тѣла ихъ не найдено ще дотеперь. — Шѣстнацятьлѣтный паробокъ, сынъ Костя Сарийчука, селянина зъ Цурина, хотѣвъ показати зуха та конемъ переплысти Прутъ. Ледви скочивъ зъ конемъ въ воду, филя пôрвала и коня и паробка, а по хвили щезли оба въ водѣ безъ слѣду.

— **Нещастя елементарнӣ.** Дня 20 с. м. наробивъ градъ богато шкоды въ чотирехъ громадахъ повѣта старомѣского. Заряджено ліквідацію. — Въ самбôрскôмъ повѣтѣ потерпѣла дуже громада Берестяны и кôлька иншихъ громадъ вôдъ выливу рѣки Болозôвки и вôдъ граду. — Дня 23 червня навѣстивъ околицю Куликова коло Львова величезный градъ и знищивъ засѣвы и сады майже цѣлковито. Градъ величины голубячихъ яєць падавъ пôвтора годины и покрывъ грубою верствою поля. Туча захопила просторъ ажь по Глуховичѣ въ бобрецкôмъ повѣтѣ.

— **Постникъ Суччі**, котрого недавно замкнули були до закладу божевôльныхъ, бо здавалось, що вôйшовъ зъ розуму, выйшовъ теперь здоровъ зъ закладу и поѣхавъ до Лондону. Ту вже не буде вôнъ постити, якъ давнѣйше, по кôлькадесять днѣвъ, а покаже иншу штуку. Вôнъ хоче три добы т. є. 72 годины безъ упину говорити. Притôмъ не буде анѣ ѣсти, анѣ пити, анѣ спати. Доглядати єго мають лѣкарѣ. Вôнъ буде говорити рôжнӣ промовы, и на перемѣну буде читати. Лондонцѣ дуже цѣкавӣ, чи зможе вôнъ то зробити; а одна часопись купить собѣ, що на выступъ Суччі'ого выбираѥ ся богато старыхъ жѣнокъ, переконати ся, чи справдѣ потрафить вôнъ показати таку штуку, яку они давно знають.

Штука, наука и література.

— **Нѣмецко-руску термінольоґію правничу** задумує выдати адвокатъ дръ Костъ Левицкій. Ся справа порушена у вôдозвѣ до правникôвъ, помѣщенôй въ послѣднôмъ выпуску „Часописи правничои“, повинна спонукати нашу интеліґенцію до збираня матеріялôвъ. Далеко меншӣ народы якъ Русины, або мають уже выроблену и зôбрану термінольоґію, або нагромадили вже безлѣчь матеріялôвъ. Отъ примѣромъ Словенцѣ занимають ся теперь выданємъ термінольоґіѣ словеньскои, до котрои вже вôдъ 1848 р. збирало матеріялъ 60 правникôвъ. Укладомъ єѣ займе ся молодый урядникъ, дръ Брнікъ, котрому Міністеръ справедливости давъ въ тôй цѣли вôдпустку. Вôдтакъ збере ся комісія редакційна до котрои увôйдуть такожь послы словеньскӣ. Творъ сей выйде накладомъ ц. к друкарнѣ державнои. А коли мы будемо мати готовый матеріялъ?

— **Книжочка „Просвѣты“** за мѣсяць червень пôдъ заг. „Зъ житя Якова Кука“ выйшла вже зъ друку и розôшле ся сими днями членамъ товариства. Книжочка обôймаѥ майже три аркушѣ и коштує 10 кр.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Парижъ 27 червня. Анархістъ Бріку вызнавъ передъ поліцією, що виновниками выбуху дінамітового въ реставраціи Веріого були вôнъ, Бріку, и єго жѣнка, якісь Франсі и Менія фабрикували бомбы.

Монца 27 червня. Вернула тутъ італіяньска пара королевска а народъ зробивъ ѣй одушевлену овацію.

Кіль 27 червня. Цѣсарь выѣхавъ вчера по полудни до Щетина.

Берлинъ 27 червня. Бюро Вольфа доносить зъ Монахова, що вѣсть, будьто бы кн. Леопольдъ баварскій робивъ візиту кн. Бісмаркови, есть неправдива, бо князь перебуваѥ вôдъ 8 днѣвъ въ Альґавъ. Такожь сумнѣвають ся, щобы кн. Фердинандъ Кобурґскій робивъ візиту кн. Бісмаркови.

О 5 год. вечеромъ сѣли мы зновъ на верблюдôвъ. Околиця ставала чимъ разъ сумнѣйша. На солонцяхъ (солоныхъ горбикахъ), видко лишь депеде якійсь змарнѣлый корчикъ або якійсь бурянець, впрочôмъ всюды пѣсокъ и камѣне. О пôвночи станули мы въ селѣ Карієтенъ, окруженôмъ доокола городами. По довгôй ѣздѣ солоною пустынею выдалась менѣ ся оаза въ свѣтлѣ повного мѣсяця правдивымъ раємъ. Вертаючи пôзнѣйше черезъ се село, пôзнавъ я єго близше. Люде тутъ на половину магометане, на половину христіяне. Чверть годины вôдъ села лежить тутъ давнѣйшій христіяньскій монастиръ Маръ Еліянъ (св. Илія); теперь спочивають въ нѣмъ мощѣ якогось турецкого святого Ахмета. Менѣ розказували, що тутъ сходить ся до сего святого богато бедуінôвъ лѣчити ся на всякӣ недуги. Ихъ заковують въ кайданы и замыкають на нôчь въ тôмъ монастири. На другій день, дивишь ся, а они вже розкованӣ и зовсѣмъ здоровӣ; але коли добре не заплатять — то недуга назадъ вертаѥ.

О 1 год. въ ночи пустились мы дальше пустынею, ажь о 5 год рано приѣхали пôдъ руины якогось величезного замку. Колись мусѣвъ вôнъ бути прекрасный. Вôнъ называєсь Касръ-ель Геръ, маѥ одну высоку вежу, грубӣ муры зъ вôкнами, всюды видко мармировӣ руины. Мимо волѣ прийшло менѣ на гадку: кого взявъ ся такій нерозумъ ставити такъ величавый замокъ середъ пустынѣ, де нема анѣ воды, анѣ не росте хочь бы й найменша травичка! Якъ могли тутъ жити люде? зъ вôдки брали они собѣ поживу? Або хиба тутъ не завсѣгды була пустыня?... Така сама гадка прийшла менѣ пôзнѣйше въ Пальмірѣ, коли я середъ пустынѣ побачивъ руины мѣста, въ котрôмъ жило сто тысячѣвъ людей, та й то ще въ великôмъ богатствѣ та збытку!

По годинѣ спочинку въ руинахъ замку, поѣхали мы дальше и около 11 годины стали зновъ на спочинокъ пôдъ горою Ель-Абіядъ. Другӣ спали, а я полювавъ на скорпіоны, гадины та ящѣрки. Годину ходу на захôдъ, були останки римскихъ стовпôвъ, але я бувъ занадто утомленый, абы туды ити. Впрочôмъ и такъ прийшли мы о 7 год. до останкôвъ римскихъ олтарѣвъ. О 9 год. вечеромъ станули мы наконець пôдъ горбкомъ, на котрôмъ стоить турецкій замокъ Калаатъ-ібръ-Маазъ, котрый пануе надъ цѣлою Пальмірою. Тутъ здивувавъ ся я такожь, побачивши знову водоводы. Хибажь таки Пальмірпѣ спроваджували собѣ воду ажь зъ Дамаску?

Урадованӣ, що доходимо вже до цѣли, прискорили мы кроки и пустились „долиною могилъ“, ажь ось и побачили передъ собою въ свѣтлѣ повного мѣсяця обѣ довгӣ улицѣ стовпôвъ и величезну пальмірску святыню сонця — чаруючій видъ, котрого поражаюче враженє не выйде менѣ нѣколи зъ памяти!

Розкладъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

(важный вôдъ 1 мая с. р.)

Вôдходять:	Куреръ		Особовый			Мѣшаный
До Кракова	3 07	10·41	5·26	11·01	7·56	—
„ Пôдволочискъ въ Пôдв.	3·10	—	10.02	10·52	—	—
(въ голов. двор.)	2·58	—	9·41	10·26	—	—
„ Черновець	6·36	—	9·56	3·22	10·56	—
„ Стрыя	—	—	6·16	10·21	7·41	—
„ Белзця	—	—	9·51	—	—	—
„ Сокаля	—	—	—	—	—	7·36
„ Зымнои Воды	—	—	4·36	—	—	—
Приходять:	**Куреръ**		**Особовый**			**Мѣшан.**
Зъ Кракова	6·01	2·50	9·01	6·46	9·32	—
„ Пôдволоч. на Пôдзам.	—	2·45	9·17	6·55	—	—
„ (на гол. двор).	—	2·57	9·40	7·21	—	—
„ Черновець	10·09	—	7·56	1.42	7·06	—
„ Стрыя	—	—	1·41	9·16	2·35	—
„ Белзця	—	—	4·48	—	—	—
„ Сокаля	—	—	—	—	—	8·32

Часъ, львôвскій; рôзниця вôдъ середно-европейского (зелѣзничого) о 35 мінутъ: на зелѣзницяхъ 12 год., у Львовѣ 12 и 35 мін. Цифры товстӣ и пôдчеркненӣ мінуты означають часъ нôчный вôдъ 6 год. вечеромъ до 5 год. 59 мін. рано.

Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

Инсераты („оповѣщеня приватнî“) якъ для „Народнои Часописи“ такъ такожъ для „Ґазеты Львôвскои“ припимае лишь „Бюро Дневникôвъ“ Людвика Пльона, при улици Короля Людвика ч. 9, де такожъ знаходить ся Експедиція мѣсцева тыхъ ґазетъ.

Експедиція мѣсцева

НАРОДНОИ ЧАСОПИСИ

зъ днемъ 1 (13) сѣчня 1892 перенесена до

„БЮРА ДНЕВНИКÔВЪ“ ЛЮДВИКА ПЛЬОНА,

улиця Короля Людвика, ч. 9.

„Бюро Дневникôвъ“ буде приймати, выключно, вôдъ Нового року предплату мѣсцеву.

Инсераты („оповѣщеня приватнî“) якъ для „Народнои Часописи“ такъ такожъ для „Ґазеты Львôвскои“ вôдъ теперь буде принимати лишь горѣ назване „Бюро Дневникôвъ“ Людвика Пльона.

Дра Фридриха Ленґіля

БЕРЕЗОВЫЙ БАЛЬЗАМЪ

Самъ вже сокъ, природный, вытѣкаючій зъ березы наверченои, уходивъ вôдъ запамятныхъ часôвъ за найлѣпше средство на красу; але хемічно по припису вынаходця перероблений на бальсамъ, набирае вже майже чудесного дѣланя.

Якъ зъ вечера помастити нимъ лице або яке инче мѣсце на шкôрѣ, то вже на рано вôддѣлюе ся вôдъ шкôры майже незамѣтна лусочка, а шкôра сама стае свѣтло бѣлою и делікатною.

Сей Бальсамъ выгладжуе морщины на лици и вôспôвку и надае ему краску молодости; шкôрѣ надае вôнъ бѣлôсть, делікатнôсть и свѣжôсть, въ найкоротшôмъ часѣ усторонюе веснѣвки, родимî плямы, червонôсть носа, вугры и всяку таку нечистоту шкôры.

Цѣна одного збанка вразъ зъ приписомъ ужитку зр. 1·50.

Дра Ленґіля **Бензове Мыло,**

найлагôднѣйше и для шкôры найзноснѣйше, кавалокъ по 60 кр.

ПРИГОТОВЛЕНЕ

на

ОДНОРОЧНЫХЪ ОХОТНИКÔВЪ

и до принятя въ

ц. и к. ВОЙСКОВÎ ШКОЛЫ

починае ся въ приватнôй войсковôй приспособляючôй школѣ — **3 лютого с. р.**

Frisch, Wien 1, Schottenbasteingasse 4.

директоръ, ц. и к. майоръ въ пенс., упередъ проф. въ ц. и к. Академіи вôдъ жені и корпусѣ вôдъ мінъ и пр.

Проґрамы даромъ.

Штучнî 73

зубы и щоки

пôсля найновѣйшого системү американьского въ каучуку, золотѣ и целюльоідѣ, якъ такожъ всякî направы зубôвъ и то дешево, навѣть на раты споруджае ателіе дентистично-технічне

Б. БЕРІЕРА

у Львовѣ ул. Кароля Людвика ч. 5, дôмъ Всп. п. Штромеґера.

Австрійско-угорска

FINANZ-RUNDSCHAU

Признане, якого доси зазнавало наше письмо, дало намъ товчокъ, побольшити его обемъ а то такъ що до формату якъ и що до змѣсту нашои часописи. Въ рамкахъ дотеперѣшныхъ буде ся обговорювати, такъ якъ и доси, всѣ фінансовî и господарскî обявы обширно и предметово. Всежь при тôмъ можемо числити, що въ новôй своѣй формѣ нашь збольшеный дневникъ знайде вôдкликъ голоснѣйшій. Попри жертвы, якî на насъ накладае побольшене обему, высокôсть предплаты зôстае незмѣнена, така якъ доси, бо мы намагаемо знайти больше розповсюдненѣ.

Число пробне даромъ.

Рôчна предплата за 52 богатî змѣстомъ числа 1 зр.

Адміністрація: Wien, I. Wollnerstrasse 11

Чоколяда десерова.

Найбôльша фабрика на свѣтѣ—денна продажь 50.000 к[illegible]

Пôдробльоване забезпечено.

Подостаткомъ по всѣхъ лѣпшихъ склепахъ товарôвъ кольоніяльныхъ, по дроґеріяхъ и склепахъ зъ лакôтками, такожь по цукорняхъ.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.